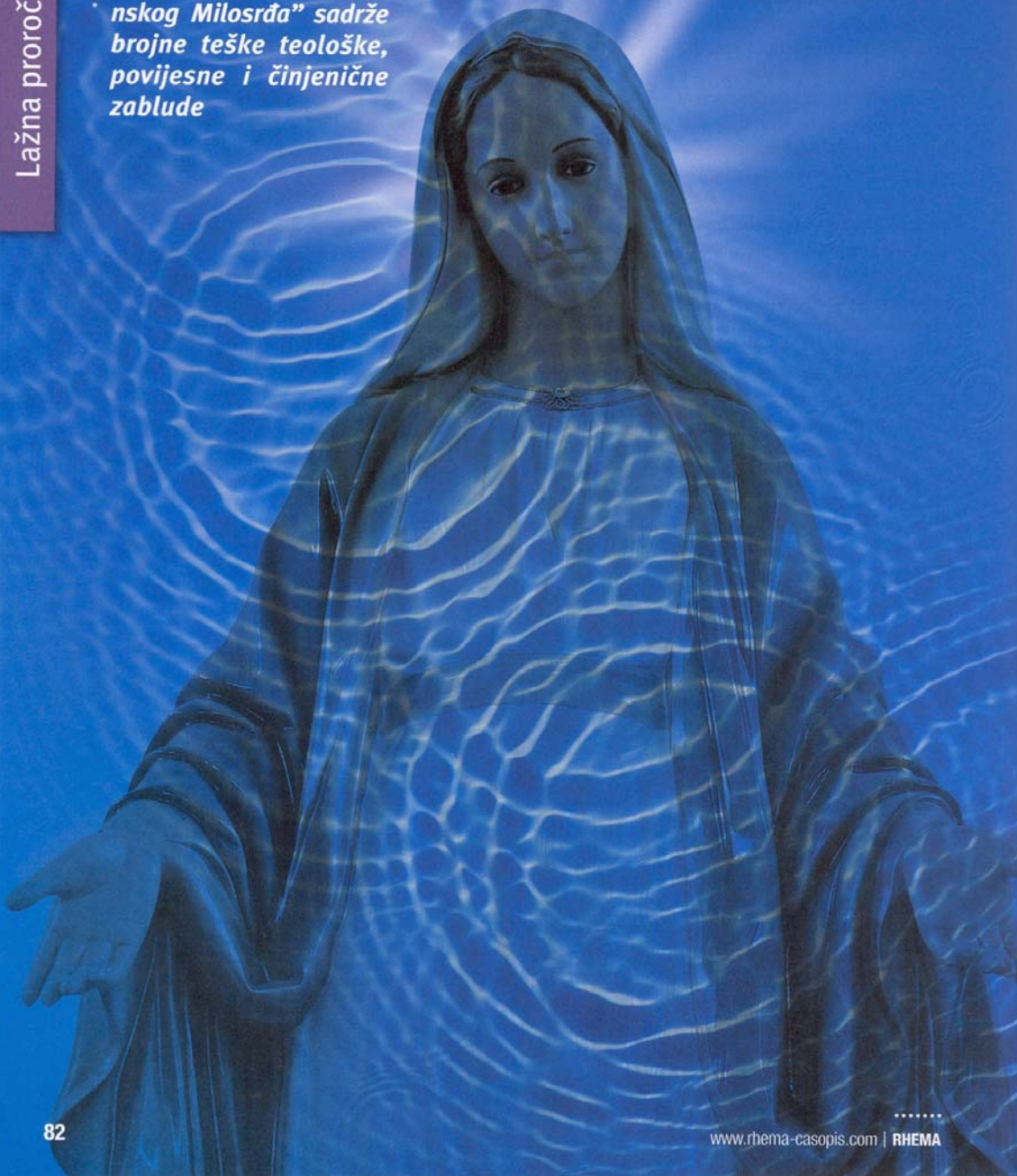

.....
Poruke "Marije od Božanskog Milosrđa" sadrže brojne teške teološke, povijesne i činjenične zablude

Bliži pogled na lažna proročanstva “Marije od Božanskog Milosrđa”

dr. Mark Miravalle

Rhema bez ikakve rezerve, u potpunosti priznaje, prihvaća i podržava autoritet pape Franje kao vrhovnoga pastira Crkve. U prilog tome donosimo tekst koji preporučamo svima koji su na bilo koji način zbunjeni određenim „proročanstvima“. Napominjemo da takva proročanstva nemaju nikakve veze s proroštva uobičajenim u Katoličkoj karizmatškoj obnovi

Sadržaj ovoga teksta preliminarno primjenjuje norme za procjenu navodnih privatnih objava (koje je uspostavila Kongregacija za nauk vjere u studenome 1974.) na navodne poruke žene koja sebe naziva „Marija od Božanskog Milosrđa“. Budući da sam prethodno u nekoliko navrata bio član više međunarodnih teoloških odbora koji ispituju za potrebe odgovarajućih crkvenih vlasti, sažeto ću se pridržavati iste metode raščlambe i procjene koja predstavlja standard službene crkvene istrage.

Ispitajmo stoga kratko navodne poruke i odgovarajuće poteze „Marije od Božanskoga Milosrđa“ u svjetlu temeljnih kriterija Crkve za vjerodostojnost.

Kako je vješto sažeo poznati francuski mariolog o. René Laurentin, norme za crkvenu procjenu pojedine navodne privatne objave mogu se svesti na sljedeća tri temeljna kriterija:

Poruka izravno proturječi katoličkome nauku o zakonitosti pape izabranog u skladu s propisima. Ona implicira kako „protu-papa“ može biti izabran na zakonito održanim konklavama, što je krivi, odnosno krivovjerni stav

- Je li navodna poruka u skladu sa službenim naukom Katoličke crkve o vjeri i moralu?
- Jesu li opisane pojave (stanje ekstaze, način prenošenja poruke,

itd.), u skladu s mističnom predajom Crkve?

- Donosi li navodna poruka kršćanske duhovne plodove koji redovito prate vjerodostojne nadnaravne poruke, u skladu s Isusovim riječima: „po plodu se stablo poznaje“ (Mt 12,33); daljnje obraćenje; duhovni mir; duhovnu radost; novu ili obnovljenu vjeru, ufanje, i ljubav; veću vjernost i prisnije jedinstvo s Crkvom?

Nažalost, poruke Marije od Božanskog Milosrđa, i sami postupci navodne vidjelice, sadrže brojne teološke, povijesne i činjenične zablude u svih 650 navodnih poruka – zablude koje proturječe doktrinarnome nauku Katoličke crkve, mističnoj predaji vjerodostojnih ka-

tolikih privatnih objava, vlastitim predviđanjima koja u sebi sadrže, te tipičnim duhovnim plodovima mira, ljubavi i radosti koji prate istinski nebeske poruke.

Evo samo nekoliko primjera tih sveprisutnih ozbiljnih zabluda:

1. Tvrdnja kako je papa Benedikt XVI. bio „posljednji pravi papa na zemlji“ i kako će „iduću papa“ biti „lažni prorok“.

„Moj ljubljani papa Benedikt XVI. je posljednji pravi papa na zemlji... Idući će papa, iako će ga izabrati pripadnici Katoličke crkve, biti lažni prorok“ (12. travnja 2012.).

Ova poruka izravno proturječi katoličkome nauku o zakonitosti pape izabranog u skladu s propisima. Ona implicira kako „protu-papa“ može biti izabran na zakonito održanim konklavama, što je krivi, odnosno krivovjerni stav. Navodna poruka, u nastavku, dedukcijom tvrdi kako je papa Franjo zapravo „lažni prorok“. To predstavlja svake osude vrijeme odbacivanje katoličkih sabora, katekizama, i kanonskoga prava na temu zakonitosti valjano izabranog pape, i odgovarajuće reakcije „vjerničkoga prijanjanja umom i srcem uza očitovano mišljenje pape, čak i kad ne govori nepogrješivo“ (Drugi vatikanski sabor, Lumen Gentium, 25), što je svaki katolički vjernik dužan iskazati postojećemu Svetome Ocu.

Ova je kriva poruka iznimno pogubna za svakog pripadnika Katoličke crkve, budući da u sebi sadrži rizik vođenja u formalnu „shizmu“, odnosno odjeljivanje od Katoličke crkve,

koju tvori „odbijanje podlaganja Vrhovnome pastiru ili zajedništva s njemu podloženim pripadnicima Crkve“ (Kodeks kanonskoga prava [KKP] br. 751). Odluka za shizmu svakog katolika tragično vodi do eskomunikacije i nemogućnosti primanja sakramenata (v. KKP 1364.1).

Ova kriva poruka ne samo da odbacuje istinski pontifikat pape Franje već ujedno niječe i dostojno uvažava

Vidjelica djeluje s područja Dublina u Irskoj te je stoga svoje poruke, i sebe osobno, trebala podložiti odgovarajućoj crkvenoj istrazi nadbiskupije Dublin

vanje pontifikata pape Benedikta XVI., budući da se papa Benedikt obvezao na podložnost idućemu Vrhovnome pastiru onoga dana kad je, 28. veljače 2013., dragovoljno odstupio sa službe (a ne bio prisilno „odstranjen“, na što nas želi navesti navodna poruka), te još jednom pri-

Navodne su poruke prepune negativnih izljeva osude i suda u riječima i izričajima koji posve iskrivljuju beskrajno milosrđe i ljubav Oca i Sina

segao na bezpridržajnu poslušnost papi Franji u samoj njegovoj nazočnosti, za vrijeme njihova povijesnoga susreta 23. ožujka 2013.

2. Oblik krivovjerja poznat kao milenarizam prisutan je u nekoliko navodnih poruka.

Milenarizam tvrdi kako će nastupiti doslovno „tisućgodišnje“ kra-

jevstvo Isusovo na zemlji (poruka objavljena 9. travnja 2012.), za vrijeme kojega na zemlji neće biti pape, već će postojati neka vrsta duhovnoga papinstva putem kojega će sveti Petar s neba upravljati Crkvom i nekom vrstom „raja na zemlji“ (v. poruke: 89, 124, 141; 88, 109, 111, 251, 258).

Katolička je crkva s pravom osudila milenarizam, te pojam doslovnoga tisućgodišnjeg razdoblja za vrijeme kojega će Isus kraljevati nad zemaljskim rajem (v. Katekizam Katoličke Crkve, br. 676). Pojam življenja 1000 godina bez vidljivoga pape na zemlji praktično je kršenje petrovskega obećanja Isusova (usp. Mt. 16.15-20) te ujedno potpuno nepotkrepljivo izvorima iz božanske Objave. To je navodno proroštvo, čini se, ekstremističko tumačenje nekih proroštava vezanih uz papu, a nikako ne nešto što bi vjerni katolik mogao prihvatiti.

3. Nijekanje važnosti procjene navodnih poruka od strane Crkve.

Navodne poruke odbacuju važnost istraživanja i donošenja suda o njihovoj vjerodostojnosti od strane Crkve, izjavljujući kako crkveno odobrenje poruka „nije važno“. „Nije važno hoće li Crkva odobriti ove poruke, jer im vrijeme ne ide u prilog“ (poruka objavljena 9. srpnja 2011.).

Ovakav je stav nepomirljiv s vjerodostojnom katoličkom privatnom objavom koja istinskoga vidioca redovito upućuje neka poruke podastre mjerodavnim crkvenim vlastima, čak i u slučajevima kad je nebo dobro znalo da mjerodavne crkvene vlasti neće odmah pri pr-

vome predočenju prihvatiti poruke (kao što smo vidjeli, primjerice, u Guadalupeu sa svetim Juan Diegom, i u Lourdesu sa svetom Bernardicom).

4. Odbijanje navodne vidjelice da se identificira i predstavi mjesnim crkvenim vlastima radi odgovarajuće crkvene teološke, psihološke i znanstvene procjene, dok istovremeno po čitavome svijetu navodne poruke širi putem interneta i tiskanih tekstova.

Slično, iako zasebno u odnosu na prethodnu kategoriju, vidjelica se, dok javno širi navedene navodne poruke kao istinske nadnaravne poruke s neba, odbija podložiti i u poniznosti odgovoriti mjesnim crkvenim vlastima radi odgovarajućega razabiranja vjerodostojnosti.

Vidjelica djeluje s područja Dublina u Irskoj te je stoga svoje poruke, i sebe osobno, trebala podložiti odgovarajućoj crkvenoj istrazi nadbiskupije Dublin.

Vidjeličino odbijanje u poslušnosti se podložiti zakonitim crkvenim vlastima radi odgovarajućega razabiranja onemogućuje uključivanje drugoga kriterija za procjenu vjerodostojnosti, a to su pojave koje redovito prate istinsko nadnaravno prenošenje poruka. Isus je Svjetlost svijeta te one koji mu služe poziva na svjetlost. Njegov je Protivnik, naprotiv, onaj koji djeluje iz tame.

5. Teološke zablude.

Primjerice, izjava da Otac Nebeski „dolazi u Isusovo ime“, umjesto da je Isus onaj koji dolazi u ime Očevo, ili

da Otac dolazi u svoje vlastito ime. Navedene izjave dovode do pomutnje i protivne su klasičnoj formulaciji vezanoj uz Presveto Trojstvo. Štoviše, izjave koje brane „pomutnju“ prisutnu u porukama, tvrdeći, primjerice, kako je „ljubav zbunjena“ (poruka br. 45) jednako su

Prihvatanje i prepoznavanje izazovnih povijesnih vremena u kojima živimo u potpunosti je prihvatljivo... Međutim, prihvaćanje navodne poruke prepune teoloških zabluda i obilježene neposlušnošću Crkvi, predstavlja teško i pogibeljno zastranjenje

tako protivne naravi vjerodostojna proroštva. Isus govori s dubokom jednostavnošću i jasnoćom; sotona donosi pomutnju.

6. Neispunjeno predviđanje prema kojemu je „Upozorenje“ trebalo nastupiti „nekoliko mjeseci“ nakon 31. svibnja 2011.

Poruka od 31. svibnja 2011. ljude pozivlje neka se pripreve na „Upo-

.....
Postoji značajna moralna razlika između prepoznavanja ozbiljnih globalnih pokazatelja, koji svijet pozivaju na žurno obraćenje ... te, s druge strane, prihvaćanja i iskazivanja suradnje s lažnom porukom koja iskrivljuje vjerodostojne suvremene poruke Isusa i Marije

zorenje“ („prosvjetljenje svijesti“ koje će doći od Boga, a koje je prisutno i u nekim drugim marijan-

skim porukama); ono se trebalo dogoditi „unutar nekoliko mjeseci“ u odnosu na 31. svibnja 2011.: „Pripravite se sada za taj događaj [Upozorenje], jer vam je preostalo svega nekoliko mjeseci da pripravite duše“ (31. svibnja 2011.). Predviđeni se događaj nije odigrao unutar nekoliko mjeseci, pa čak ni godine dana, u odnosu na datum naveden u poruci od 31. svibnja 2011.

7. Izostanak istinskih kršćanskih plodova duhovnoga mira, radosti, i pouzdanja te, umjesto njih, očitovanje još većega straha, tjeskobe, i prevladavajuće negativnosti.

Ton Božje odmazde, srdžbe, pravde i razaranja, koji izaziva strah, glavna je tema navodnih riječi pripisanih Bogu Ocu i Isusu. Navodne su poru-

ke prepune negativnih izljeva osude i suda u riječima i izričajima koji sve iskrivljuju beskraino milosrđe i ljubav Oca i Sina. Primjerice, navodne Isusove poruke u kojima stoji: „Oni među vama koji tvrde kako slijede moj nauk, ali priželjkuju prilagodbu zakonâ postupcima, koji su grješni u mojim očima, neka smjesta napuste moju Crkvu“; ili kad nebeski Otac navodno govori o slanju duša u pakao gdje će „iskopati oči“, nisu u skladu s drugim vjerodostojnim porukama Isusa i Boga Oca.

Čak i kad su Isus, Bog Otac i Marija morali prenositi poruke što uključuju snažne riječi o uvjetnoj skoroj kazni i pročišćenju (koje su prisutne, primjerice, u vjerodostojnim porukama Božanskoga Milosrđa i Fati-me), te se poruke redovito prenose u prevladavajućemu tonu i okružju

mira, ljubavi, ohrabrenja, pa čak i radosti. Ove odgovarajuće duhovne odlike i njihovi popratni plodovi suštinski su izostali iz navodnih poruka, dok se ujedno čini i kako ih nema kod značajnoga broja njihovih zagovornika.

Zaključak

S obzirom na navedene bjelodane teološke i činjenične zablude prisutne u navodnim porukama „Marije od Božanskoga Milosrda“, zašto je i kako moguće da su one i dalje toliko čitane među brojnim katolicima dobre volje, od kojih većina i dalje želi ostati poslušna crkvenome naučiteljstvu, dok ih ujedno odlikuje i naročita te istinska pobožnost prema Mariji?

Upravo zbog toga što navodne poruke sadrže stanovite elemente koje brojni čitatelji mogu prepoznati kao istinite s obzirom na procjenu suvremenih „znakova vremena“ (na koju upravo poziva Drugi vatikanski sabor u svome dokumentu *Gaudium et Spes*, br. 4): rasprostranjene krize vjere i morala unutar same Katoličke crkve i svekolikoga društva općenito; dosad nevidene globalne društvene i gospodarske krize; sveprisutnih geo-političkih sukoba na Srednjem istoku i drugdje; dosad nezapamćenih prirodnih katastrofa; bliskih mogućnosti uporabe nuklearnog oružja u Sjevernoj Koreji, Iranu, Pakistanu, itd.

Prihvatanje i prepoznavanje izazovnih povijesnih vremena u kojima živimo u potpunosti je prihvatljivo te, prema mome mišljenju, predstavlja iskrenu i točnu procjenu suvremenih „znakova vremena“.

Međutim, prihvaćanje navodne poruke prepune teoloških zabluda i obilježene neposlušnošću Crkvi, predstavlja teško i pogibeljno zastranjenje.

Postoji značajna moralna razlika između prepoznavanja ozbiljnih globalnih pokazatelja, koji svijet pozivaju na žurno obraćenje, a time ujedno i prihvaćanje beskrajnoga milosrda Božjeg vjerno reagirajući na vjerodostojne nadnaravne poruke Isusa i Marije upućene današnjemu čovječanstvu, koje, razumljivo, sadrže Božja „upozorenja“ – kako općenita, tako i pojedinačna te, s druge strane, prihvaćanja i iskazivanja suradnje s lažnom porukom koja iskrivljuje vjerodostojne suvremene poruke Isusa i Marije te ih u tom smislu zagađuje krivim smjernicama u pravcu iskazivanja neposlušnosti papi Franji i zakonitim crkvenim vlastima, odbacivanja klasične katoličke dogme i prvenstva istinske mistične predaje Crkve, izazivajući reakciju na postojeće globalno stanje svijeta utemeljeno na strahu i tjeskobi.

Najveća pogibao prisutna u ovoj lažnoj poruci je, prema mome mišljenju, krivo opravdavanje postupka prema kojemu bi katolici trebali postaviti pojedinačnu lažnu objavu iznad Bogom dana autoriteta sadašnjega pape kao Kristova namjesnika na zemlji.

Ironično je to što navodne poruke predviđaju pojavu šizme unutar Crkve. To bi se moglo pokazati kao jedno od onih samo-ispunjujućih prognoza, sotonski cilj i strategija, do čega bi djelomice moglo doći uslijed nasljedovanja iznimno pogibeljnih te u materijalnome smislu raskolničkih

poruka, poput onih što ih širi „Marija od Božanskoga Milosrda“.

Realno je, prema mome mišljenju, za vrijeme sadašnjega iskustva izazov i promjene što ih trenu-

Realno je ubuduće očekivati još lažnih poruka pomiješanih s istinskim sadržajem koje služe đavolskome cilju odvratiti nas od istinskih crkvenih vlasti i nauka, i od vjerodostojne poruke neba za naše vrijeme

tačno proživljavaju Crkva i svijet, ubuduće očekivati još lažnih poruka – lažnih poruka pomiješanih s istinskim sadržajem – koje služe đavolskome cilju odvratiti nas od istinskih crkvenih vlasti i nauka, i od vjerodostojne poruke neba za naše vrijeme. Tomu se moguće suprotstaviti, i to je moguće opovrgnuti jedino obnovljenim obvezivanjem na poslušnost Svetome Ocu papi Franji te svim oblicima zakonitih crkvenih vlasti.

Ujedini se u žarkoj zajedničkoj molitvi za našega dragoga Svetoga Oca Franju; za našu svetu Katoličku crkvu; za pobjedu Božanskoga Milosrda i Bezgrješnoga Srca Marijina, koju spominju vjerodostojne suvremene poruke Isusa i Marije; i za mirno obraćenje i povratak navodne vidjelice i svih njenih sadašnjih podupiratelja u srce, poslušnost, i jedinstvo Crkve.

Dr. Miravalle je profesor teologije i mariologije na franjevačkome sveučilištu Steubenville.